

OCHROŃCA (1) *sb m*

N sg ochr(o)ńca.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto dba o coś, przestrzega czegoś:

*Wyrażenie: »stołowy ochrońca« = sługa dbający o porządek w czasie uczy: Analectes – Podłoty
stołowy ochronca [...] Qui colligit aut verrit analecta. *Calep* 67a.*

Cf OCHRONICIEL

MC